

پښتو په يوه ليکبنه: د پښتو ابېڅی په اړه وړاندیزونه

دوهمه برخه

د تیر په ادامه:

د پښتو ابېڅی په اړه لنډمهاله وړاندیزونه:

له لنډمهاله وړاندیزونو څخه موخه دا ده د پښتو په موجوده ابېڅی کې چې له عربي ژبې مو راخيستی، هڅه وشي چې تر کيدونکي بريده « پښتو په يوه ليکبنه » وليکل شي. دلته هم ټاکلی ستونزی شته، نظر دا دی چې دا ستونزی لومړی تر هغه بريده چې شونی ده، راټولی او يو په يو هغو لپاره حلالر ولټول شي، دلته له دغو ستونزو څخه يو څو د بيلگی پتوګه راخلم:

د (يا گانو) ستونزه:

ترڅو چې پښتو ژبه په عربي ابېڅی ليکل کيږي د (يا گانو) ستونزه به ورسره د غاړی غور وي. په عربي ابېڅی د پښتو ژبې د ليکنی په مهال د ناچاری ورځی له مخی، پښتو کی بايد د ياگانو لاندی ډولونه ومنو.

۱ - لنډه (i , ي) : چې مخکی توری يي لنډ زیر لري لکه:

کالی، سړی، دوبي، موچي، غوري او نور (نومونه)

ځی، راځی، خوری، اغوندي، څښي اونور (کړونه يا فعلونه)

۲ - اوږده (e , ی) : چې مخکی توری يي اوږد زیر لری لکه :

ادی، مستی، شیدی او نور (بنځینه نومونه)

پانی، ځانگی، ونی او نور (بنځینه، ډیرکړي نومونه)

ځی، خوری، راځی او نور (د مخامخکړي يا مخاطب فعلونه)

۳ - (ی، ی، ی) : دا ډول (يا) چې که پښتو په لاتین ابېڅی وليکو يوه بڼه لري او هغه بڼه يي (y) ده، خو اوس چې مور پښتو په عربي ابېڅی لیکو، اړ يوو چې هغه په دوه بڼو وليکو.

اليپ - نرمه (ی) : چې هيڅ ټکي نه لری. له دی (يا) څخه مخکی توری اليپ يا واو وي او يا مخکی توری زور لري، لکه:

په چای، ځای، خدای او پای کی مخکی توری اليپ دی،

په خوی، بوی، زوی، لوی کی مخکی توری واو دی،

او سړی، منگی، لرگی، لوښی، کالی چې (يوگړی وي) مخکی توری زور لري.

که پورته بيلگی په لاتین ابېڅی وليکو لاندی بڼه به ولري (aay, oy, ay). په نومورو ويونو کی مو (a) د زور (o) د اوږد واو او (aa) د اليپ لپاره کارولی دی.

ب - زورکيواله (ی، ی) : چې مخکی توری يي زورکی لري لکه:

ډوډی، کړکی، ابي او نور (نومونه)

راځی، خوری، جوړوی او نور (فعلونه)

يادونه:

- که (يا) د ويونو په پيل کی راشي يوازی يوه بڼه لري، لکه: يو، يوازی، يون، يوويشت، يرغل او نور.

- که (يا) د يو ويي په منځ کی راشي مور ورته يوازی دوه بڼی لرو:

اليپ: اوږده (ی) لکه: تير، ډير، هير، ټيل، بيل، شیدی، کيدل او نور

ب: لنډه (ي) لکه: څلوښت، وير، څير، ليکل او نور

همدارنگه که زورکيواله (ی) او يا نرمه (ی) د يو ويي په منځ کی راشي مور يوازی لنډه (ي) ليکلی شو لکه:

نړيوال، سيال، ويل، ځايونه، خويونه او نور

پورته ستونزه په عربي ابېڅی کی نه شو حل کولی خو په لاتین ابېڅی کی يي حل اسان دی.

وړاندیز:

کومه (يا) چې په شری (شال) او هغه چې بيا په شری (لکه مچان شری، امر کر) کی کارپری د ويينگ له مخي يوه او زورکيواله (ی، ی) ده. نو پکار نه ده چې (شری) کی چې نوم دی دا په (ی) سره وليکو او په کر (فعل) کی

يي بيا په (ی) سره وليکو!

که دا هڅه د (کر) او (نوم) د بيلوالي لپاره وي نو بيا اړ يو چې د (ادی) نوم او (راځی) کر، تر منځ هم د بيلتون

لپاره بايد د (يا) بڼوته بدلون ورکړو چې په ځای کار نه دی.

دپانو شميره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاین تاسو په درنښت همکاري ته راوبولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادښت: دليکنی د ليکنيزی بڼی پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په څير و لولئ

يا په کالي، سري، دوبي، موجي، غوري (چې نومونه دي) او په ځي، راځي، خوري، اغوندي اونورو کې (چې فعلونه دي) يوازې لنډه (ي) کارېږي، دلته هم مور نه شو کولای د نوم لپاره جلا او د (کر) لپاره هم جلا (يا) وليکو. نوراندیز دادی چې په داسې حال کې د دواړو (نومونو او فعلونو) لپاره بايد د (يا) يوه بڼه وکاروو او هغه زورکيواله (ی) ده چې مخکې توری يې زورکی لري. يانی داسې وليکو: شری، کرکی، ډوډی، عالی، ابي، څوکی، گلالی (چې ټول نومونه دي) خوری، راوړی، وشړی، ځی، کوی، راځی (چې ټول کړونه يا فعلونه دي) او له دغه (ی) سره چې اضافي ده، مخه بڼه وکړو. په ټوله کې د بيواکو (Consonant) او خپلواکو (Vowel) او په دی ډله کې د (ياگانو) په گډون د تورو ليکبڼه (Graphem) بايد پر غريز (phonetic) بنسټ وشي، نه په نورو تاويلی ماويلی بنسټونو. په دی توگه لکې داره (يا)، فعلي (يا)، اسمي (يا)، څرگنده (يا)، مجهوله (يا) او د (يا) په اړه داسې نوری نومونی بايد رخصت کړو.

دالپ او مد ستونزه:

مد (آ) که په عربي ژبه کې ليکل کيږي د هغی ژبی په غريز جوړبڼت کې شتون لري، عربي پوه شه او چار يې. خو په پښتو ويیونو لکه (اس، ار) يا نورو کې که (مد) ليکو له پښتو ژبی څخه په زوره عربي جوړو چې له ثوابه گنا ډيره لري. پښتو کې ځيني داسې ستونزی نوری هم شته. د پښتو ځيني نومونه په لويلاس عربي شوي لکه څاپی چې د پښتنو د يوه ستر تېر نوم دي په صافي ليکل شوی يا اږيږی چې د پښتنو د يوه بل تېر نوم دی په اږيږي ليکل شوی. دا ډول تيروتنی او بڼویدنی ډير وخت د ملایانو لخوا شوي دي، البته دلته په دی خبرو نه غږېږو. د الپ په اړه به د اوردمهاله وړاندیزونو په برخه کې يو څه په تفصيل خبری وشي.

د ځ او ز ستونزه:

زیات ليکونکي او ليکوالان هغه ويیونه چې د یخ په روستاري جوړيږي، څو بڼی (يز، ايز، ز، یخ، ځ) کاروي چې زه خپله هم دا کار له ناچاری ورځی همدغه شان کوم. د بيلگی پتوگه:

ختیخ، لويديخ، دريخ او نور په (ځ) ليکو خو وړاندیز، بنسټيز، بندیز او داسې نور بيا په (ز) ليکو، داچې ولی داسې ليکو ايا داسې رنگارنگ ليکبڼی ته مور کوم دليل او څرگندونه لرو، څوک پری خبر نه دي! لاندی يې يو څو بيلگی نوری هم رااځلم:

لومړی بيلگه: چې د تر بنستی ويیوکی (ترکيبي کلمه) مخترگه له کر نومونو (مصدرنو) څخه وي، لکه:

له ختل څخه ختیخ له لويډل څخه لويديخ

له دريډل څخه دريخ له بندول څخه بنديخ او نور

دوهمه بيلگه: چې د تر بنستی ويیوکی مخترگه له نوم څخه وي لکه:

له غر څخه غريخ له سر څخه سريخ

له کار څخه کاريخ له خند څخه خنديخ او نور

دریمه بيلگه: چې د تر بنستی ويیوکی مخترگه له ستاینوم (صفت) څخه وي لکه:

له ځند څخه ځنديخ له لنډ څخه لنډيخ

له خوندي څخه خونديخ (ارشيف) له دروند څخه درنيخ او نور

څلورمه بيلگه: چې د تر بنستی ويیوکی مخترگه کړول (فيد) وي لکه:

له څنگ څخه څنگيخ له اړخ څخه اړخيخ

له وړاندی څخه وړانديخ له پرون څخه پرونيخ او نور

او ډيری داسې نوری بيلگی لکه: ډاگيخ، پيليخ، پاليز، څلوريزه (رباعي)، خوبنيزه، دوديزه، ستونخ، شنيخ (شننه)، بناديزه، غميزه، کليز (جنتری)، کليزه (سلگرد)، لنډيخ، ليدیخ (نظر)، ددیزه، وياړيزه، اړخيز، اړيز، بنديز، بيليز، پرگنيز، پيليز، تريخ، ځنديز، خنديز، څنگيز، درنيخ، دريخ، رينسه يز، بنوونيز، کريز، گنيخ، لمريخ، لمنیخ، موندیز، وړاندیز، ولسيز، يرغليز، پاکيزه، ټوليزه، درنيزه، رښيزه، سريزه، غريزه، لنډيزه، واريزه، وښيزه، ولسيزه، ياديزه او نور

د داسې بيلگو له يادونی څخه موخه دا ده چې دی ټولو ته بايد يوه ليکبڼه وکارو. کله چې د ليکبڼی دا ډول گڼه گونډه، نوي ليکونکي او يا بهرنيان گوري، تبه يې نيسي او اريان پاتيري چې دا ستونزه به څنگه حل شي. دلته هم زما وړاندیز دا دی چې دی ټولو ته د (ځ، یخ، ځه، یخه) بڼه وکاروو او په همدی خبره يې لنډه او راغوځه کړو.

البته دا لری خورا اوږده ده، دلته می يوازې څو بيلگی د يادونی لپاره راواخيستی.

د (ځ) په اړه ليکونکي نوری ستونزی هم لري چې دلته له دی برخی هم دوه - دری بيلگی رااځلم:

هغه کر نومونه (مصدرونه) چې په (وتل) بشپړيږي لکه (نوتل، پريوتل، کيوتل، لاندی وتل، جاروتل، وتل، الوتل، پوريوتل، هيروتل، تيروتل، ختاوتل، راوتل، بنکيلوتل، وروتل او نور)

له دی کړنومونو څخه د وسمهال کړ، امرکړ او د وسترمهال کړ په جوړښت کې لږ بدلون پېښیږي او (ت) توری یې په (ځ) اوږي لکه:

هلک پوریوځي (اوسمهالکړ)،
هلکه پوریوځه ! (امرکړ)،
هلک به پوریوځي (وسترمهالکړ).

همداسی د نورو کړنومونو اوږون هم درواخله. په داسی حالاتو کې (ځ) لیکل پکار دي.
د تلل او راتلل کړنوم هم تر دی قاعدی لاندی راځي.
البته ختل او کتل، کړنومونه له دی قاعدی څخه بیل دي.
همدارنگه د (ځ) توري د لیکلو لپاره ځیني نور ځایونه هم شته چی هلته باید یوازی (ځ) توری وکارول شي، د بیلگی پتوگه:

ځان، ځنگل، ځناور، ځار، ځمکه چیري چی پارسووالا یی په (جان، جنگل، جناور، جار، زمین) لیکي په (ځ) لیکل پکار دي. که ځما او ځمور هم پری ولیکل شي بده خبره به نه وي او داسی نور.

د س او څ ستونزه:

بلخوا د پښتو ژبی نویو زده کوونکو او بهرنیانو ته گرانه ده، پوه شي چی کومو ویونو کی (س) ولیکي او کومو نورو کی بیا (څ) ولیکي. دلته هم که کوم عمومي اصول روښانه شي گتوره به وي د وړاندیز پتوگه، هغه وییونه چی د پښتو خپل دي په (څ) ولیکل شي او هغه وییونه چی شریک دي په (س) ولیکل شي، د حل یوه لار گڼل کیدای شي.
البته نوری ستونزی هم شته لکه د ترښتو وییونو (ترکیبي لغتونو) د ترکیب لیکبڼه، د بیلگی پتوگه:

کابلینار ولیکو،
که کابل ښار.
د حل لار ولیکو،
که حللار.

دلته موخه دا ده چی ترښتی وییونه، چیرته جلا ولیکو او په کومو حالتونو کی یې گډ ولیکو. په دی اړه باید څو عمومي ارونه او قواعد روښانه شي او د ټولو د خبرتیا لپاره د دوی په واک کی ورکړل شي. نوری بیلگی هم شته چی مخکی ورته اشاره وشوه. نظر دا دی چی دا ستونزی باید راټولی شي او د پښتوسمون د واکمنی ټولنی لخوا (پښتو په یوه لیکبڼه) په موخه ورته حللار پیداشي.

ادامه لري